

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 83/18
Luksemburg, 7 czerwca 2018 r.

Wyrok w sprawie C-44/17
Scotch Whisky Association / Michael Klotz

Sąd krajowy powinien zbadać, czy konsumentowi przyjdzie bezpośrednio na myśl zarejestrowane oznaczenie geograficzne „Scotch Whisky”, kiedy zetknie się z porównywalnym wyrobem noszącym nazwę „Glen”, aby ustalić, czy ma miejsce „przywołanie” zakazane przez prawo Unii

Nie wystarczy, by nazwa budziła w świadomości docelowego konsumenta jakiegokolwiek skojarzenie z chronionym oznaczeniem geograficznym lub związanym z nim obszarem geograficznym

Michael Klotz sprzedaje whisky o nazwie „Glen Buchenbach”, która jest produkowana przez gorzelnię znajdującą się w Berglen w dolinie Buchenbach w Szwabii (Niemcy). Etykieta umieszczona na butelkach zawiera w szczególności następujące informacje: „Waldhornbrennerei [gorzelnia Waldhorn], Glen Buchenbach, Swabian Single Malt Whisky [szwabska whisky single malt], Deutsches Erzeugnis [produkt niemiecki], Hergestellt in den Berglen [wyprodukowano w Berglen]”.

Scotch Whisky Association, której celem jest wspieranie interesów przemysłu szkockiej whisky, uważa, że posługiwanie się słowem „Glen” w odniesieniu do niemieckiej whisky narusza zarejestrowane oznaczenie geograficzne „Scotch Whisky”. Pomimo innych wzmianek widniejących na etykiecie, słowo „Glen” może bowiem prowadzić konsumentów do niewłaściwego powiązania go z tym zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym i tym samym wprowadzić ich w błąd co do pochodzenia omawianej whisky. Scotch Whisky Association wniosła więc do Landgericht Hamburg (sądu okręgowego w Hamburgu, Niemcy) powództwo o nakazanie zaprzestania stosowania przez M. Klotza oznaczenia „Glen Buchenbach” w odniesieniu do wspomnianej whisky.

To właśnie w tym kontekście Landgericht Hamburg wniósł do Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie wykładni uregulowań Unii dotyczących ochrony zarejestrowanych oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych¹.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, **po pierwsze**, że z treści, kontekstu i celu rozporządzenia wynika, że **aby ustalić, iż ma miejsce „pośrednie wykorzystanie w celach handlowych” zarejestrowanego oznaczenia geograficznego, wymagane jest, by sporny element był wykorzystywany w formie, która jest albo identyczna z tym oznaczeniem, albo podobna pod względem fonetycznym lub wizualnym**. Dlatego też nie wystarczy, że element ten może budzić w świadomości docelowego kręgu odbiorców jakiegokolwiek skojarzenie ze wspomnianym oznaczeniem lub związanym z nim obszarem geograficznym.

Po drugie, Trybunał orzekł, że rozstrzygającym kryterium dla ustalenia, **iz ma miejsce „przywołanie” chronionego oznaczenia geograficznego, jest to, czy w świadomości przeciętnego konsumenta europejskiego, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego, powstanie wyobrażenie towaru posiadającego chronione oznaczenie geograficzne, gdy zetknie się z nazwą danego wyrobu**. Do sądu krajowego należy ocena tego aspektu z uwzględnieniem w danym przypadku zawarcia w kwestionowanej nazwie

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. 2008, L 39, s. 16).

części chronionego oznaczenia geograficznego, fonetycznego lub wizualnego podobieństwa tej nazwy z tym oznaczeniem lub też bliskości conceptualnej między nazwą a oznaczeniem. **Przy tej ocenie nie należy uwzględniać kontekstu, w jakim wykorzystywany jest sporny element, a w szczególności faktu, że towarzyszy mu wyjaśnienie dotyczące prawdziwego pochodzenia danego wyrobu.**

W konsekwencji w niniejszym przypadku **do sądu krajowego należeć będzie sprawdzenie, czy przeciętnemu konsumentowi europejskiemu przyjdzie bezpośrednio na myśl chronione oznaczenie geograficzne „Scotch Whisky”, gdy zetknie się on z porównywalnym wyrobem noszącym nazwę „Glen”.**

Nie wystarczy natomiast, by sporny element danego znaku budził w świadomości docelowego kręgu odbiorców jakiegokolwiek skojarzenie z chronionym oznaczeniem geograficznym lub związanym z nim obszarem geograficznym. Taka interpretacja pojęcia „przywołania” podważałaby cel rozporządzenia, którym jest „zapewnienie bardziej systematycznego podejścia do prawodawstwa regulującego kwestie napojów spirytusowych”.

W końcu, **po trzecie, Trybunał stwierdził, że przy ustalaniu, czy ma miejsce „nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd określenie” zakazane przez rozporządzenie, nie należy uwzględniać kontekstu, w którym wykorzystywany jest sporny element.** Realizacja celów rozporządzenia, a w szczególności ochrona zarejestrowanych oznaczeń geograficznych w interesie konsumentów oraz podmiotów gospodarczych ponoszących wyższe koszty w celu zapewnienia jakości produktów, byłaby zagrożona, gdyby mogła zostać ograniczona tym, że obok nieprawdziwego lub wprowadzającego w błąd określenia figurują informacje dodatkowe.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106